

Calea cavalerului

Daniel Vișan-Dimitriu

Am fost, preasfinte, într-o cruciadă
în țări păgâne – cum le ziceți voi –
și multe trupuri am făcut să cadă
în anii tineri, dați pe un război.

V-am ascultat dorințele “creștine”
și vorbele cu care ne-ați mințit,
dar știu acum și nu mă pot abține
să nu vă spun, de răni acoperit,

că voi ați fost șacalii, profitorii,
voi, ce aveți un singur ideal:
puterea! – iar cuvintele notorii
sunt doar un fals discurs teologal.

Ce spuneți, voi nu credeți, dar prostimea
v-ascultă, boi “cucernici” fără duh!
căci le greu să vadă-n în voi micimea
când le-arătați nimicul din văzduh.

Acei “păgâni” aveau, și ei, un suflet,
erau ca noi, aveau un dumnezeu,
dar, ce știți voi ce-nseamnă un răsuflăt,
de nu e de creștin sau de evreu.

Am fost, preasfinte, într-o cruciadă
căci voi m-ați îndreptat spre un păcat
pe care vi-l dau vouă ca dovadă
că tot ce-ați vrut să fac, am blestemat.

Eu mi-am ales o cale de lumină
și port în suflet al iubirii crez.
Ce spuneți voi, e strâmb și nu alină
durerile din lume. Eu cutez.